

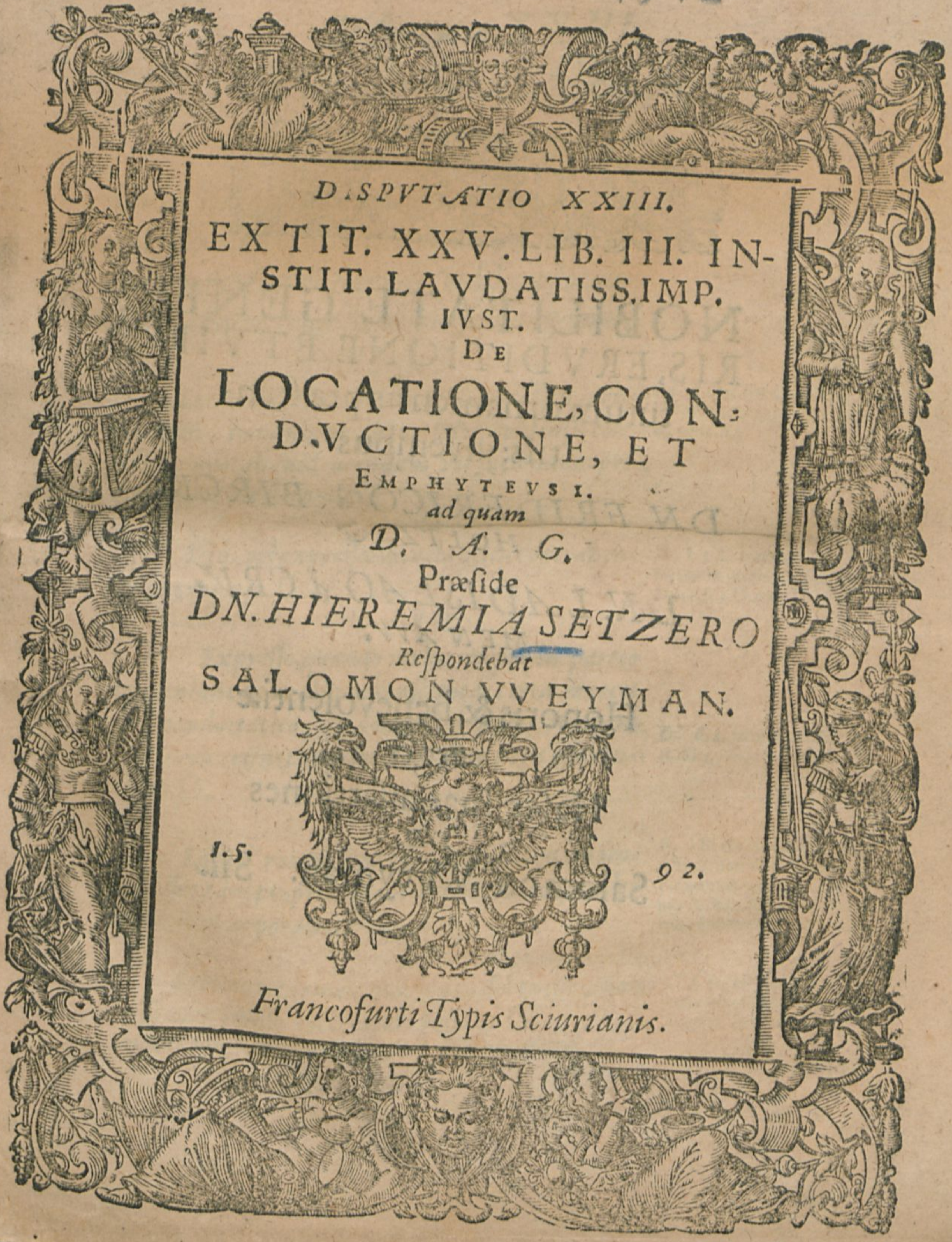

604.

1592

2

DISPUTATIO XXIII.
 EX TIT. XXV. LIB. III. IN-
 STIT. LAUDATISS. IMP.
 IVST.
 DE
 LOCATIONE, CON-
 DUCTIIONE, ET
 EMPHYTEVSI.
 ad quam
 D. A. G.
 Præsides
 DN. HIEREMIA SETZERO
 Respondebat
 SALOMON VVEYMAN.

1.5.

92.

Francofurti Typis Scirrjanis.

NOBILITATE GENE-
RIS, ERVDITIONE ET VIR-
tutum ornamentis præstan-
tiss: juvenibus

DN. FRIDERICO à BIRCK-
HOLTZ, &

DN. LADISLAO à CRV-
MEN AVV.

Honoris & benevolentiaë
ergò

Hasce suas assertions
DD.

Salomon VVeyman. Sil.

Disputatio X X III.

De locat. conduct. & emphyt.

CONTINUATIO.

Cum haecenus de primo contractu qui solo consensu perficitur, actum sit: Sequitur nunc, ut de secundo, videlicet, locatione et conductione paulisper subiungamus.

Thesis I.

Locatio & conductio est contractus iurispergentium, nominatus, bonae fidei, consensu constans, quo aliquid utendum vel faciendum pro certa mercede datur. A.

A. Cuiac. lib. 2 obs. c. 23. VVesenb. in paratt. D. loc. & cond. n. 3.

II.

Fitque vel expresso. B. vel tacito contrahentium consensu. C.

B. l. 1. D. h. tt. n. C. l. item queritur. §. in fine cum l. seq. D. eod.

III.

Expresso, quando verbis expressis partes conveniunt de re aliqua constituta certa mercede de locanda: tacito, quoniam conductor finito tempore locationis retinet rem locatam sine nova conventionione. D.

D. d. l. item queritur h. tt. n.

IV.

Locari res possunt tam mobiles, quam immobiles, tam propriae quam alienae, E. corporales aequae ac incorporales. F.

E. l. Si tibi alienam 7. h. tt. n. fac. l. non solet. 39. D. eod. F. exempla sunt in pr. sup. de usu & hab. l. 7. D. usufr. l. si quis domum 9 §. 1. D. h. tt. n.

V.

Servitutes tamen, quae fundo debentur, non nisi cum fundo recte locari possunt. G. praediorum. Non igitur habenti praedium locari non possunt.

G. l. locare 44 D. h. tt. n. et ratio est, quia hae servitutes debent respicere utilitates

H. instit. h. tt. n. in pr. & in
9 & quæ supra. l. z. in pr. l.
25. in pr. D. eod. l. Si tibi po-
licenda 24. D. præscrip. verb.

I. in pr. h. tt. n. vers. qua de
causa. l. Si tibi polienda 24.
D. præscrip. verb.

K. in pr. h. tt. n. l. z. D. eod.
L. l. si quis conduxerit 46.
D. h. tt. l. si quis 10. in fin.
D. acq. poss.
M. Item si precio 22. 6
fin. cum l. seq. D. loc. quod
tamen ita verum est, si dece-
ptio sine dolo malo fiat, a
quo virum bonum quam longissime
abesse oportet, gl. l. semper D. R. l. si n.
deceptio ex dolo venit
at, de dolo actio erit, & contractus
rescindetur, l. & ideo 26. D. loc. Idem
si dolus in re ipsa est, nempe quia
deceptio ultra dimidiam iusti precii
partem intercessit, tunc enim revocari
potest, l. si quis cum aliter 36. D. V. obl. l. 2. C.
rescind. vend. Deinde illud negligendum
non est, quod in faciendo precio tantum
hoc dicatur: nam Æsopica illa fabula
falso colore turis nititur, in qua emtor
qui promiserat precii reliquum debiturum
se, ac proinde ideo se reliquum non
solvere dicebat, ut ne debeat re desineret,
obstaculo venditori fraudem, respondit,
in emtione & venditione licere
contrahentibus se decipere: imo nec se
decipere licet dolo malo ulla in re, &
in precii conventionem multo minus. Cu-
iac nov. 97. in fin.

N. ex doctrina Coras. lib.
2. miscell. tur. civ. c. 1. 1. Ar.
Pinell. in rep. rubr. p. 2. c. 3.
n. 28 cum seqq. C. de rescind.
vend.

O. l. j. & 2. D. si ager vecti.

VI.

*Mercedem autem certam definiri in hoc con-
tractu tam necessarium duxerunt esse iuris auto-
res, ut sine illa locatio subsistere nequeat. H.*

VII.

*Vnde si tantum dari promissum est, quantum
post opus factum inter contrahentes convenerit,
in aliud genus contractus degenerat. I.*

VIII.

*In hoc quoque contractu iusta mercedis quan-
titas requiritur: K. vno enim nummo conductio
si fiat, nulla erit. L. ita tamen, ut contrahentibus,
sicut & in emtione se invicem circumscribere
permisum sit. M.*

IX.

*Vtrum autem merces in pecunia numerata
consistere debeat, an vero sufficiat, alias res
fungibiles loco mercedis dari? apud interpp. con-
vertitur. Nos, ut merces in pecunia numerata
consistat in locatione minime necessarium esse,
contra plerosque tuebimur. N.*

X.

*Locatio tam sub conditione, quam pure, tam
ad certum tempus, quam nullo tempore definita
recte contrahitur. O.*

Vnde

XI.

Vnde hæc suboriuntur qq. Si nullum certum tempus in locatione expressum sit, quamdiu locatio duret? Et in rusticis prædiis in annum, in urbanis, quoad alteruter renunciet contractui, factam videri opinamur. P.

P. 1. si vno D. h. tt. n. 1. 4. D. usufr. l. ex emto § 1. D. act. emti las. in l. fin. n. 29. C. iur. emph. V. Ves. in parat. h. tt. n. 8. in fin.

XII.

Deinde an locatio ultra quinquennium vel decennium extendi possit? Et licet comm. placuerit, locationem ultra decennium non subsistere, sed hoc casu in aliud genus contractus incidere, Q. contrarium tamen defendere conabimur. R.

Q. per l. § 1. quod autem D. superficieb. R. § 1. quia locationis natura est, ut dominium non transferat. l. non solet 39. D. loc. cond. Quare secundum hanc contractus naturam contractum intelligi debet, nisi aliud fuerit conuentum. 2. Quia conductoribus etiam longissimæ possessionis adimitur præscribendi ius tanquam rei alienæ possessoribus. l. 2. C. præscript. 30. vel 40. an. Non iuvat dd. l. § 1. quod a. D. superficieb. quia Prætor ex longi temporis possessione non indistincte actionem realem dat, sed causa cognita, Vide V. Ves. in parat. D. h. tt. n. 8. Franc. Connan. lib. 6. com. iur. civ. c. 12.

XIII.

Diversum statuendum, si prædia in perpetuum fruenda tradantur, ita ut certa pensio eorum nomine quotannis præstetur. Tunc enim conventionem in emphyteusim incidere manifesti iuris est. S.

S. § adeo Inst. h. tt. n. 1. § D. si ager vectigal.

XIV.

Est autem Emphyteusis contractus iuris civilis T. stricti V. quores soli sive immobilis sub annua pensione in perpetuum colenda fruenda traditur, cum retentione tamē directi domini, alterius cuiusvis iuris in recipientem translatione facta. X.

T. d. § adeo. h. tt. n. 1. § ibidd. C. iur. emphyt. Br. & dd. in l. 5. D. iust. & iur. Dissentit Coras. lib. 1. miscell. iur. civ. c. 12. & in tr. de arte iur. p. 2. c. 9. in fin. V. Spec. in tit. de locat. § nunc aliqua ver. 3. & ibi lo. an. Andr. in addit. las. in l. 3. n. 76. C. iur. emphyt. Franc. Sarmient. lib. 3. select. interpret. c. 3. dissentit Connan. lib. 7. comm. iur. civ. c. 12.

Sarmient. lib. 3. select. interpret. c. 3. dissentit Connan. lib. 7. comm. iur. civ. c. 12. X. d. § adeo & d. l. 1. D. Si ag. vectig.

XV.

Quare ius suum alteri vendere, vel alio modo concedere, observata tamen formula l. fin. C. h. rit. proposita, potest. Y.

Y. Vide eleg. Franc. Sarmient. lib. 3. Select. interpr. c. 2. per tot.

A 3

Estq;

Z. V. Ves. in parat. D. si ager
vestig. n. 2.

XVI.

Estq; duplex emphyteusis. Privata & Eccle-
siastica. Privata, qn. aliquis priuatus vel laicus
concedit rem propriam in Emphyteusin: Ecclesi-
astica, qn. res ecclesiastica immobiles ab Oecono-
mo & alijs administratoribus cum causa cogni-
tione in Emphyteusin dantur. Z.

XVII.

Hac à priuata in eo differt, quod ultra secun-
dum heredem non extenditur. A.

A. § Si vero, aut. de non
alien. las. in l. 1. n. 26 & in
l. 2. n. 202. C. iur. emphyt.
Iul. Clar. in § emphyteusis q. 41. vers. 2. in fin. quanquam alius placent opinio Abb. in c. in presentia
n. 25. probat. existimantis in hac quest. non ius civile sed Canon. adhibendum esse, quo statuitur, Epi-
scopum in re Ecclesie danda in emphyteusin dispicere debere, an ad tempus, an vero in perpetuum da-
ri debeat, quod si simpliciter dederit, æquum esse, ut & perpetua sit emphyteusis, & heredibus extraneis
prosit. Cost. in l. c. iam 18. D. Sol. matr.

B. § scire autē nov. const. 7.
C. l. 2. C. iur. emph.

XVIII.

Quod q; si emphyteuta intra biennium ca-
nonem non solvat, cadat suo iure, B. cum in re
profana triennium requiratur. C.

XIX.

Hic non incommode queri potest, ad quem
periculum rei emphyteuticæ spectet? Et si quidem
pactum de eo intercesserit, id omnino seruandum
esse, sin minus, totius rei interitū ad dominū, pars
tis verò ad emphyteutam spectare cum Iustin. as-
serimus. D

D. § adeo. circa fin. h. tit. n.
l. 1. l. 2. in pr. C. iur. emphy.

XX.

Ex quo dubitatum est: an propter casum
contingentem Emphyteutæ canon remittendus
sit? Et negatiuam tenentibus acclamamus. E.

E. per d. l. 1. C. iur. emphy.
Nec obstat quod ob damnū
in re conducta contingens
remissio faciendā sit, puta
cum res incendio perit. l. ex
conducto 16. § cum quidam
quia ad modicum quiddam teneatur, tum quod illum nummum, quem præstat, non pro mercede sed
potius honoris causa dare censetur. Pan. c. propter, in fin. extr. h. tit. n. Cost. in l. si merces 25. §
vis maior. D. locat. Contra Br. censuit, si pars rei emphyteuticæ tantum pereat, & ex reliqua parte Em-
phyteuta non possit percipere id, quod æquet pensionem annuam, tunc remitti eam debere. Sed hæc
sententia nullo iure comprobatur, generalibusq; Zen. verbis repugnat. in d. l. 1. C. iur. emph. itaq;
sequenda non est.

Porro

XXI

Porro contractu perfecto conductor à locatore expelli non potest, nisi proprijs usibus rem accommodare velit, aut eam reficere, aut conductor male in re sibi locata versatus fuerit, F. aut pensionem intra biennium non solverit. G.

F. l. quæro 54. § inter D. la. ff. n. l. 3. C. eod.

G. d. § inter. l. cum domini § 6. l. pen. D. eod.

XXII.

Morte tamen conductoris aut locatoris contractus hic non finitur, sed heres intra tempus conductionis succedens, ex hoc contractu obligatus manet.

H. § fin. h. ff. n. l. viam 1. C. eod.

XXIII.

Parit hic contractus obligationem, ex qua due nascuntur actiones. Locati videl. & Conducti: quarum illa locatori, hæc conductori datur, utraq; in heredes transitoria. I.

I. d. l. viam 1. Sed addes 19 § ex conducto pen. D. eod.

XXIV.

In actionem locati veniunt petitio mercedis, K. unâ cum usuris post moram, L. damna, quæ dolo culpave conductoris contracta sunt, M. & interesse, si ante finitum locationis tempus sine causa rem deserat, N. & ex acto locationis tempore rei redditio. O.

K. l. legem. § 6. C. locat. L. d. l. quæro. l. præses. § 7. C. eod. M. si vulneraveris 45. D. h. n. N. l. si in lege 24. § si domus. l. si dominus 55. § fin. h. ff. n. O. l. si quis cognitionis C. eod. l. videamus. § pen. D. h. n.

XXV.

Actione conducti conductor agit ad hoc, ut re sibi locata uti liceat, vel solvatur id quod inters est. P. ut merces pro rata temporis remittatur, quo uti nequit, Q. ut præstentur damna vitio rei contracta, R. & similia, quæ locatorem ex bona fide præstare oportet.

P. d. l. quæro § inter l. 3. C. eod. Q. l. ex conducto § 1. h. habitatores 27. D. eod. R. l. sed addes 19 § si quis dolia. h. ff.

Corollaria

Corollaria.

I.

An scriptura sit substantiale requisitum contractus Emphyteutici, adeo, ut sine ea subsistere nequeat?

Vide Myns. in § adeo n. 26 Inst. h. tt. n. lul. Clar. in § emphyteusis q. 4 Vig. Iur. controv. lib. 5. c. 7. reg. 6.

II.

An finita Emphyteusi possit emphyteuta repetere à domino impensas, quibus res melior fuit effecta?

Bl. in l. 1. C. iur. emph. Cost. in l. colonus 6. D. locat. Franc. Sarm. lib. 3. select. interp. c. 4.

III.

An re devoluta ob finitam generationem, dominus teneatur renovare emphyteusin proximioribus, vel potius possit concedere, cui velit?

Vide eleg. Franc. Sarm. d. lib. 3. select. interpret. c. 7.

F I N I S.

ULB Halle
003 254 984

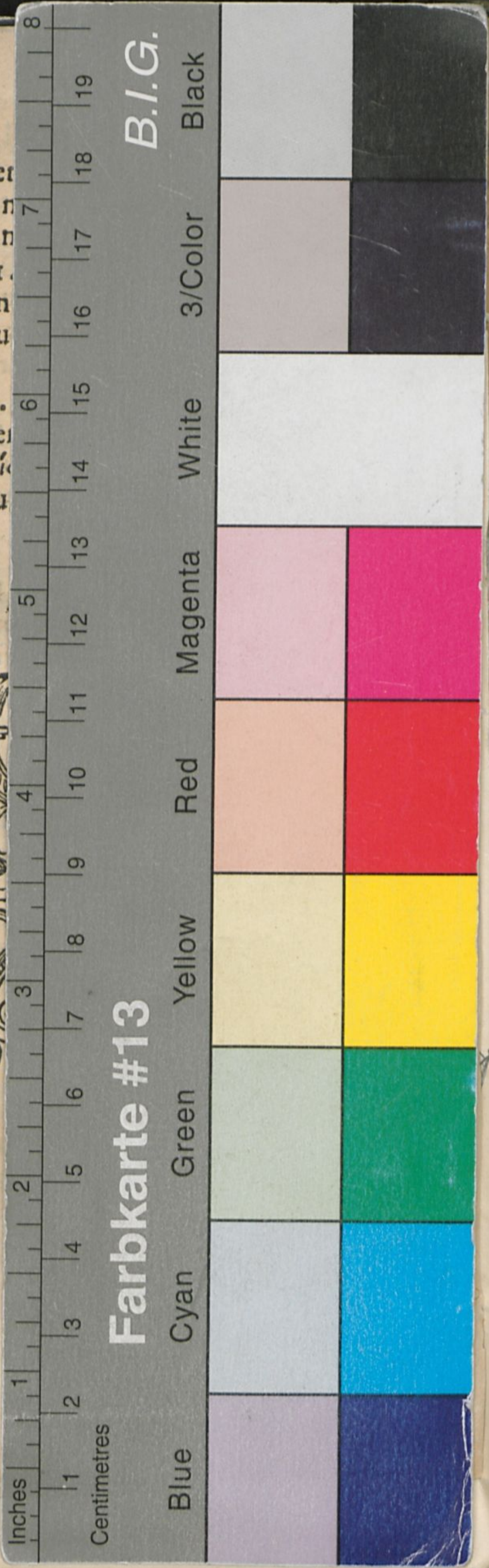
3

Sb.

WDA

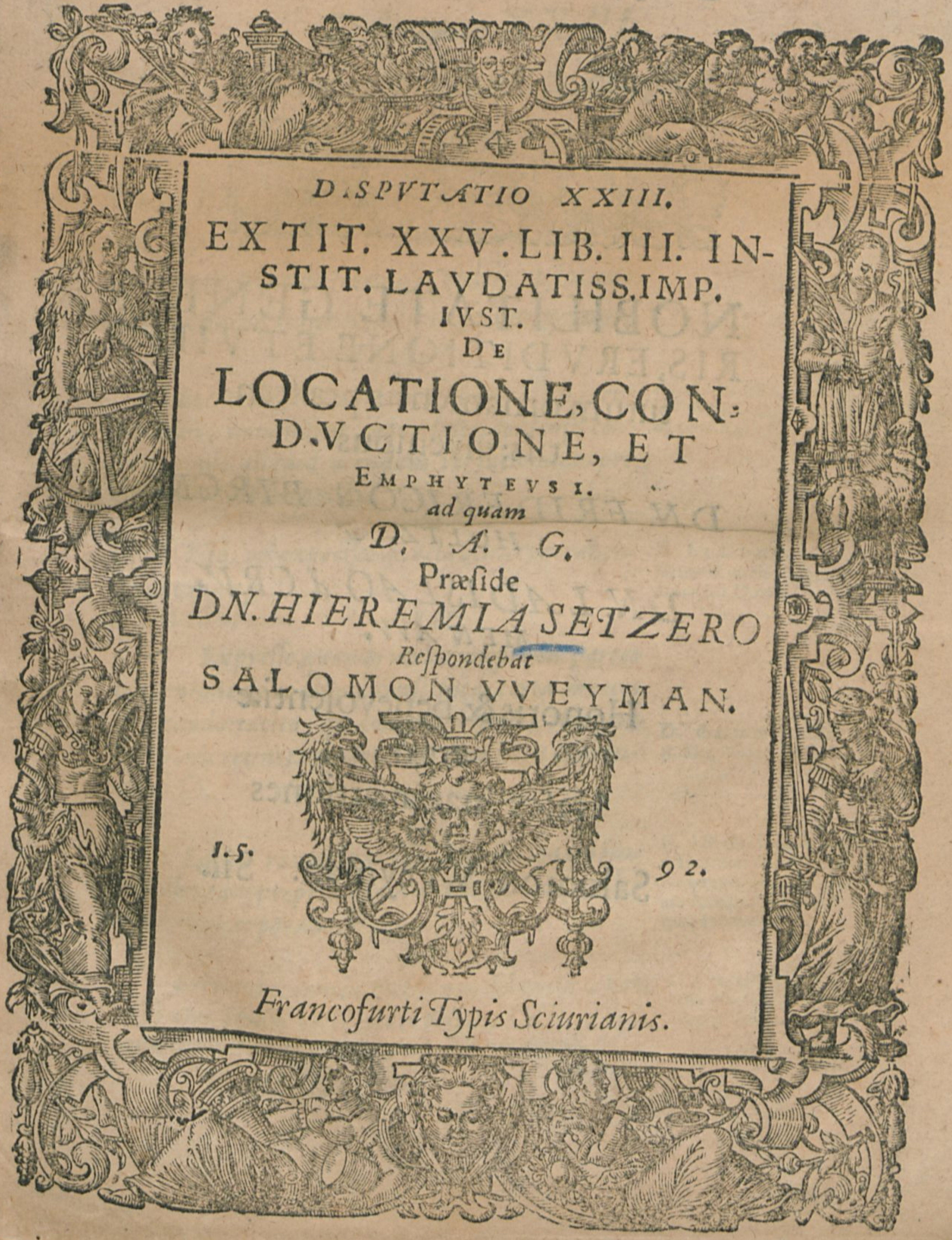

5094.

1592

2

D. SPVTATIO XXIII.
EX TIT. XXV. LIB. III. IN-
STIT. LAVDATISS. IMP.
IVST.
DE
LOCATIONE, CON-
DUCTIONE, ET

EMPHYTEUSI.
ad quam

D. A. G.

Præside

DN. HIEREMIA SETZERO

Respondebat

SALOMON VVEYMAN.

1.5.

92.

Francofurti Typis Scuirianis.